

LANDLIV

af W. Faber.
(1871. Folketheatret.)

R. Bay.

„Jeg saa Dig, Land.“

Moderato.

Agnes.

I.

1. Nej al - drig ham jeg glem - me kan, og van - drer jeg langs hvi - den Strand som
2. Og gaar i Sko - ven ind min Gang og hø - rer jeg paa Fug - le - sang, fra
3. Min Ung - dom var saa kort, saa kort. Med ham min Fred og Ro fløj bort, min

Hav - mand un - der Bøl - gen blaa jeg hø - rer ham Guld har - pen slaa.
hver en Busk, fra hvert et Blad jeg hø - rer da hans El - skovs - kvad.
gla - de Sang er nu for - bi den blev en Sør ge me - lo - di.

Allegretto.

Agenten.

Dupuy.

„Sankt Hans - Dag.“

II.

Sofie. 1. God Mor - gen, god Mor - gen! God Mor - gen i - gjen! Hvad er det, Du
Sofie. 2. Ja er den til mig, som jeg fuldt og fast tror, saa kom - mer den

gaar der og flet - ter? Sofie. Ja sig mig nu blot, om Du sy - nes om
me - get be lej - lig. Sofie. Na - tur - lig - vis er det min Ga - ve til

Agent.

den! En Kon - ge for al - le Bu - ket ter! Men hvem skal dog
Mo'r saa det tog Du vir - ke - lig Fejl i. Se blot dog, hvor

ha - ve de Blom - ster min Ven? Sofie. Lad se om Du rig - tig det gjæt - ter.
frisk og hvor smuk og hvor stor. Agent. Ja den er min Sa - lig - hed dej - lig.

Allegretto.

Fru Eidrup.

J. L. Heiberg.

III.

1. Naar Som - me - ren kom - mer, og
2. Men si - ger saa Var - men til

Vin - te - ren flyr, man lej - er en Lej - lig - hed... Me - get for dyr! Ved
Glæ - der - ne stop, saa flyt - ter man sig til Ve - ran - da - en op, og

Stran - den helst den maa li - ge. Man be'r si - ne Ven - ner be -
der kan man læ - se og strik - ke. Man lyt - ter til Fug - le - nes

sø - ge sig snart, saa flyt - ter man ud og har det saa rart. Men
San - ge fra Trær! Agent. Og Dy - re - havs - bak - ken. Ja den er saa nær. Ag: Men

Allegro.

Land - liv er det dog ik - ke, Land - liv er det dog ik - ke, Nej
Land - liv er det s'gu ik - ke, Land - liv er det s'gu ik - ke Nej

Land - liv er det dog ik - ke, Land - liv er det dog ik - ke.
Land - liv er det s'gu ik - ke, Land - liv er det s'gu ik - ke.

Allegretto.

Fredm. Epist. No 4.
oprindl. Kontradansen, "Kiki"

IV. *f*

Kor. 1. Yd-mygst vi hil-se paa Her-ren og Fru-en. Tu-sin-de Tak, for De
Kor. 2. Men Gud be va-res! Vi staa her og snak-ker, glem-mer nok hvor for vi

Fruen.

kom, *p* kom. Vær nu saa ar-tig trød ind her i Stu-en Nu blev hun
Vi gra-tu le-re! Er bæ-digt jeg tak-ker. Bom-me-lom

Fruen. *Agenten. (af sides)*

Agent. (afs.)

ven-lig og from. *p* Fru-e her bor De jo gan-ske char mant,
Bom-me-lom bom. *Kor.* Øn-ske af Hjør-te Dem alt mu-ligt godt.

Kancelliraaden.

So-len saa ven-ligt paa Bøl-ger-ne skin-ner. Ja til De-res Kin-der selv
Gid at Dem Sor-ger-ne al-drig maa tryk-ke, men Sund-hed og Lyk-ke Dem

Leopold. *Kancel.*

Vej-en den fin-der Nu er Kan-cel-li-raa-den alt for-ga-lant.
sted-se maa smyk-ke. *Fruen* Mit Lom-me-tør-klæ-de er dri-ven-de vaadt.

Fruen.

Tempo di Menuetto.

Fredm. Epist. N° 39.
„Storm och böljor.“

V. *Fruen.* 1. Maa jeg Dem da be - de, Bor - det staar nu re - de,
Kancel. 2. Hvil - ken Ud - sigt her De har, Sø - en lig - ger som et Glar,

men De faar ej An - det, end man faar paa Lan - det.
Sky - er - ne sig spej - ler. *Leop.* Og se hist en Sej - ler.

Kor. 3 Trak - te - men - ter ej Dem ven - ter! Gjør nu in - gen Kom - pli - men - ter.
Kancel. Hvor den syej - er, hvor den nej - er *Fru.* Ej - drup, vil Du ta' Fru Drej - er.

Kancel. Fru - e min Arm. *Fruen.* Jeg si - ger Tak! *Sofie.* Jeg er for varm. *Fruen.* Aa, hvil - ken Snak!

Kor. Naa vi kommer paa Mi - nut - ten. *Agenten.* Lad os nu dog gaa, for at vi kan faa, faa os No - get ned i

Kor. Skrut - ten. Aa, vi ved saa godt, her man le - ver, flot Fru - en hun er ik - ke prut - ten.

Allegretto.

VI. *mf* *f* *Carl.*

1. Jeg er Kan - di - dat! jeg
2. Og tænk Dig saa blot, ja
3. Jeg er Kan - di - dat! jeg

Agent.

er Kan - di - dat!
tænk Dig saa blot,
er Kan - di - dat!

Bor - ger i Me - di - ci - nens sto - re Stat! Jeg er Kan - di - dat Du
Jus - prak - ti - kan - di det har jeg nu faat! Ja tænk Dig nu blot, *Ag.* Ja
Snart jeg til Prak - sis mel - der mig pa - rat. Jeg er Kan - di - dat *Ag.* Du

Carl.

er Kan - di - dat. Og ud i Me - di ci - nen. Ja On - kel kan tro
tænk Dig nu blot. *Carl.* Jeg har Jus prak - ti kan - di! Jeg stil - ler hver Syg - dom,
er Kan - di - dat. *Carl.* On - kel jeg snart mig mel - der! Jeg nu til al Daar - skab

det var ej saa rart, for de Pro - fes - so - rer klem - te mig saa svart, men nu skin - ner So - len
lin - drer hver Kval, Al ver - den det er nu mit Hos - pi - tal fra Kæl - der og Stu - e
har sagt God - nat, Stu - den - ter - ka - skjet - ten veg for en Hat, nu fø - ler jeg mig for -

at - ter klart og o - ver staa - et er nu Fa - ren. *mf* *f*
op til fem - te Sal skal Folk ku - re - res for be - stan - dig.
nuf - tig og sat. Aa Du, nej Du gjør Fan - den hel - ler.

Agent.

Tempo di Menuetto.

Kancelliraaden.

Gammel Menuet.

VII.

1. Hjer.tet hans er højt mod ta - ge - ligt for Ku - pi - dos El - skovs brand,
 2. Thi snarter det en Ro - sa - li - a, som paa Li - sten ø - verst staar,
 3. Var blot Le - o - poid for - lo - vet, saa blev det en an - den Snak.

at det er mig u - be - ha - ge - ligt, in - gen - lun - de næg - tes kan.
 snart i - gjen for en A - ma - li - a han paa Ly - rens Strenges slaar.
 Da at syn - ge ej han vo - ved om sit Hjer - tes Ve og Ak.

E - vigt han i Gar - net spræt - ter e - vigt skri - ver
 Nu han skri - ver det mest mu - li' - e der kan skri - ves
 Tro - skabs - ed han hav - de svo - ret, flink han pas - se

han Son - net - ter; naar man blot be - trag - ter Mæng - den, maa man si - ge, at i
 om en Ju - li - e, er han fær - dig med den Vi - se, syn - ger han om Be - a
 de Kon - to - ret! Ja, jeg haa - ber De mig fat - ter, hvis De gi'r ham De - res

Læng - den gaar det ej an.
 tri - ce, saa - dan det gaar.
 Dat - ter, si - ger jeg Tak!

Allegretto.

Carl.

Mel. af Der Talisman.

VIII.

1. Om Al - ting ej ret - ter sig ef - ter vor Smag, ej
 2. Naar Ver - den mig stor - mer lidt u - blidt i - mod, det
 3. Saa lad med Hu - mør os be - gyn - de vort Spil, se

straks man maa der - for dog stryg - ge sit Flag, at suk - ke og kla - ge gjør
 var - mer mit Hjør - te og styr - ker min Fod, naar Reg - nen den strøm - mer fra
 Frø - ken, jeg ær - ligt be kjen - de Dem vil, at ik - ke jeg a - ner, hvor -

ej mind - ste Godt, hvad hjæl - per det at man ser Graat, kun i Graat? Saa
 hæn - gen - de Sky, saa bru - ger Hu - mø - ret jeg som Pa - ra - ply. Lad
 dan det skal gaa, men sej - re vi vil - le og sej - re vi maa. Jeg

hel - le - re sæt - te paa Li - vet Ku - lør ved sit go - de Hu - mør, ved sit
 stor - me, lad reg - nel! Jeg hol - der mig tør ved mit go - de Hu - mør, ved mit
 sto - ler, som al - tid jeg sto - le - de før, paa mit go - de Hu - mør, paa mit

go - de Hu - mør.
 go - de Hu - mør. *f*
 go - de Hu - mør.

Moderato.

Fru Sandby, Agnes og Carl.

Børneviser.
„Vil Du, vil Du.“

IX.

Vil Du vil Du vil Du vil Du vil Du

med mig ud i Ha - ven gaa? Nu skal nem - lig nem - lig nem - lig nem - lig

Gjæk - ken rig - tig løs vi slaa.

Allegretto.

„Munken gaar i Enge.“

Som Pi - ger og som Dren - ge den he - le Som - mer dag den vi le - ge vil saa

læn - ge o ja, o ja, o ja. Vi pluk - ke Glæ - dens Ro - ser og Ly - stig - he - dens

Bær, og det blot for at glæ - de Dem, som til ste - de er. Ja

her i Taar-bæk er ik - ke saa for - kert, her kan man sig mo - re saa

frit og u - ge - nert. Kom fal - lal - de - ra. Kom fal - lal - de - ra. *p*

Allegro vivo. „Ach du lieber Augustin.“
Men det me - get Løb og Spring det gjør dog

Fru Sandby.
Krop - pen træt, der - for vil vi spil - le Ring, det er saa let. Pas - se paa

Carl. *Fru Sandby, Agnes og Carl.*
nu De maa! Den var nær ble - ven svær! Nej, hvor vi dog mo - rer os

ma - ge - løst ber! Nej, hvor vi dog mo - rer os ma - ge - løst her!

Moderato.

X.

mf

Carl. 1. De De - res Løf - te dra - ge Dem til
Carl. 2. Nej Frø - ken, De maa raa - be me - get

Agn.

Min - de! Men kan paa An - det De da ik - ke fin - det Nej
 høj - re, hvis vi i El - skovs Aag ham skul - le tøj - re, thi

Carl.

Mod i Bry - stet Frø - ken, det gjæl - der De - res Held, det gjæl - der El - skovs
 vil mit Raad De føl - ge, saa har vi vun - det Spil. Nu kjækt til Vær - ket

Agn.

flam - men! Ak ja, saa maa jeg vel. Le - o - pold! ej det naar hans
 Frø - ken, og prøv saa en Gang til. *Agn.* Le - o - pold. *Carl.* Godt, De nu for

Agn.

Ø - re. Le - o - pold! Højt, saa han kan hø - re! *dim.* Le - o - pold!
 staar det. *Agn.* Le - o - pold *Carl.* Bra - vo se nu gaar det. *Agn.* Le - o - pold.

Allegro.

Svensk Folkeleg.
„Dommedansen.“

XI.

f

Fru Sandby. 1. Saa
Fru Sandby. 2. Ja

p fik de dog hin - an - den. Hvem
sø - de - ste Hr. Bor - ne De

Rancelliraaden og Kor.

skul - de det ha' tænkt. *f* Nu er det de - kla - re - ret.
maa os fø - re an. Ja De maa staa for Vær - ket. *Rancel.* Det

Rancel. og Kor.

*Rancel.**Kor.*

p Jeg det un - ge Par min Vel - sig - nel - se har skjænkt. Ja og vi har gra - tu -
nyt - ter ej De næg - ter, vi ved jo godt, De kan. Aa det kan De saa ud -

Ror.

*Leopold.**Agnes.**rit.**a tempo*

le - ret. Dig jeg, El - ske - de, fandt, o Lyst! Glæ - den byg - ge nu i vor Bryst.
mær - ket. *Carl.* Hjærtens gjer - ne jeg hjæl - per til. Blot De si - ger mig hvad De vil.

Rancel. og Kor.

Ja der - til vi si - ge ik - ke Nej; Kom lad os faa en Leg.
Glem - me vil vi al vor Sorg og Nød og le - ge Sal - te brød.

Rancel. og Kor.

Moderato.

Agenten.

XII.

1. Ly - stig Hur ra! Lad nu al - le So - le skin - ne! Nu jeg Kan - di -
Carl. 2. Dri - stigt jeg sprang o - ver Bu - ske, o - ver Bæn - ke, og til Gjen - gjæld
Carl. 3. Ja her er friskt, her er dej - ligt paa Lan - det, om man end kan

Rancel.

da - ten fik til Svi - ger - søn. Her - ligt det gik: Hun fik ham, og han fik
 Lykken mig i mø - de sprang. *Leopold.* Ag - nes, min Ag - nes, hvor kun - de Du dog
 si - ge Plad - sen var lidt trang. Grøn staar jo Sko - ven, og blaat rul - ler

Fru Sandby.

hen - de, nu bli'r han nok sta - dig og faar mer i Løn. Al - drig i
 tæn - ke, at jeg el - sked An - dre ud - i Dan - ne - vang. *Agn.* Læn - ge jeg
 Van - det, her er Lys og Sol - skin, her er Liv og Sang. Skov - duft med

Li - vet har jeg no - gen - sin - de mo - ret mig som i den - ne Bør - ne -
 bar paa Sor - gens tun - ge Læn - ke, men for be - stan - digt skal det væ - re
 Sø - luf - ten her har sig blan - det, Som - me - ren vi - ser sig paa hver en

leg. glem. *Sofie.* Ak men for mig det var saa mor - somt ej. Ly - stig Hur - ra, lad nu
 Kant. Vi fik be - stemt hin an - den alt for nemt. *Alle.* Dri - stigt han sprang o - ver
 Ja ik - ke sandt, De godt Dem her be - fandt? Ja her er frisk, her er

al - le So - le skin - ne, nu De Kan - di - da - ten fik til Svi - ger - søn
 Bu - ske, o - ver Bæn - ke og til gjen - gjæld Lyk - ken ham i mø - de sprang.
 dej - ligt paa Lan - det, om man end kan si - ge Plad - sen er lidt trang.